вата „Т“ напримѣръ може да я намѣрите изразена въ човѣшкия носъ. Вѣждитѣ, това сж противоположни сили, които постоянно се поляризиратъ. Истинскиятъ човѣкъ, това е носътъ му. Той представлява Божественото, което служи като опорна точка. Силитѣ които се проявяватъ въ вежднтѣ, ставатъ по нѣкога противодѣйствуващи сили, които постоянно се измѣнятъ. Ето защо разумното, Божественото трѣбва да пази равновѣсие между тѣзи сили, защото тѣзи вѣзни може да се наклонятъ въ една или друга посока, но не могатъ да се завъртятъ. Тѣ могатъ да се завъртятъ само въ такъвъ случай, ако носътъ изчезне, т. е. ако разумностьта у човѣка може да се прѣмахне. Само тогава може да се образува единъ кржгъ на движение. Значи, носътъ показва, че до тогава, докато ние мислимъ, докато нашето съзнание е будно, то не позволява да става никакво пропукване въ живота ни. Тогава ние ще имаме едно равновѣсие. Слѣдователно, ще имате прѣдъ видъ слѣдното правило: когато сте развалнувани, сутринъ или вечерь, концентрирате ума си или къмъ края на носа, или къмъ центъра на вѣждитѣ. Защо? Въ вѣждитѣ вжтрѣ, между космитѣ има празнина, наречена „празнина на безмълвното наблюдение, на Божественя умъ“. Ще се концентрирашъ, ще държишъ ума си буденъ, до-